

Polismyndigheten

Justitiedepartementet

Er referens Ju2025/00915

Betänkandet Säkerhetsskyddslagen – ytterligare kompletteringar (SOU 2025:42)

Sammanfattning

Polismyndigheten tillstyrker i huvudsak förslagen i betänkandet. Myndigheten delar utredningens uppfattning att säkerhetsprövningsförfarandet som helhet behöver ses över och anser att det är bekymmersamt att detta sker fragmentariskt, i parallella utredningar. För att garantera samhällsviktiga verksamheter ett fullgott skydd mot personer som av olika skäl utgör ett hot behöver dock frågan om säkerhet ses i ett större perspektiv, där säkerhetsskyddslagen (2018:585) endast erbjuder en del av de skyddsåtgärder som behövs i sammanhanget. Den hotbild som Polismyndigheten och andra verksamheter står inför är betydligt bredare än vad som ryms inom begreppet ”Sveriges säkerhet”, så som det tolkas och tillämpas enligt säkerhetsskyddslagen.

I övrigt lämnar Polismyndigheten följande synpunkter.

Polismyndighetens synpunkter

Registerkontroll för närstående till den prövade (avsnitt 7.7)

Utredningen gör bedömningen att det inte har kommit fram tillräckliga skäl för att lämna förslag om att registerkontrollen ska utvidgas till att även omfatta kontroll av närstående till prövade i säkerhetsklass 3. I detta sammanhang framför utredningen bl.a. följande.

Det stränga krav som uppställs för utlämnande av uppgifter om närstående gör [...], enligt vår bedömning, att det kan ifrågasättas om säkerhetsvinsterna med en sådan åtgärd är så stora att inskränkningen av den personliga integriteten som en så omfattande registerkontroll skulle innebära är proportionerlig.

Polismyndigheten är av uppfattningen att registerkontrollen bör utvidgas till att omfatta närstående till prövade i säkerhetsklass 3 och att detta är både befogat och proportionerligt. Som utredningen själv pekar på när det gäller närstående till prövade i säkerhetsklass 1 och 2, går det inte att bortse ifrån att lojalitets- och beroendeförhållandet till närstående kan innebära risker för olika former av påverkan. Sårbarheter hos en närstående kan därför antas vara av betydelse för säkerhetsprövningen oavsett säkerhetsklass. Enligt Polismyndigheten kan inte det faktum att det i 3 kap. 19 § säkerhetsskyddslagen uppställs mycket höga krav för att uppgifter om en närstående ska få lämnas ut motivera att tillsynsmyndigheten ska avstå ifrån att hämta in och pröva eventuellt belastande uppgifter.

Vissa säkerhetsprövningsbeslut bör anmälas till Säkerhetspolisen (avsnitt 7.8)

Utredningen bedömer att negativa utfall vid inledande säkerhetsprövningar inte ska omfattas av anmälningsskyldigheten till Säkerhetspolisen. Polismyndigheten anser tvärt emot att det finns skäl för att anmäla samtliga negativa säkerhetsprövningsbeslut. Detta eftersom ett negativt utfall, även vid en inledande säkerhetsprövning, kan vara relevant information för verksamhetsutövare vid en framtida rekrytering.

Detta remissvar har beslutats av juristen Elin Schmid. Ärendet har föredragits av juristen Marianna Vergari. Vid den slutliga handläggningen har rättschefen Gunilla Hedwall deltagit. Rikspolischefen Petra Lundh har informerats om remissen.

POLISMYNDIGHETEN

Elin Schmid

Marianna Vergari

Dokumentet har fastställts digitalt och har inga underskrifter.

Kopia till

Justitiedepartementet (PO)
Arbetsagarorganisationerna
Rikspolischefens kansli